

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/980/2015
Identifikačné číslo spisu: 6712215831
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6712215831.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7 C 171/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. marca 2015 sp. zn. 15 Co 688/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 19. decembra 2012 č. k. 7 C 171/2012-15 spojil na spoločné konanie právne veci vedené na tomto súde pod sp. zn. 7 C 171/2012, 7 C 172/2012, 7 C 173/2012, 7 C 174/2012, 7 C 175/2012, 7 C 176/2012, 7 C 177/2012, 7 C 178/2012, 7 C 179/2012, 7 C 180/2012, 7 C 181/2012, 7 C 182/2012, 7 C 183/2012, 7 C 184/2012. Spoločné konanie v spojených právnych veciach je vedené pod sp. zn. 7 C 171/2012.

Súd prvého stupňa uznesením z 24. mája 2013 č. k. 7 C 171/2012-17 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 924 € (14 spojených konaní, t. j. 66 € v každej už spojenej veci) podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“), za vznesené námietky zaujatosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením zo 4. marca 2015 sp. zn. 15 Co 688/2013, napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu

prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti a za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh podľa § 12 ods. 1 O.s.p.; b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nedostatočne odôvodnené; c/ vo veci rozhodoval vylúčený sudca (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.) a d/ súd bol nesprávne obsadený (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.) - súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia. Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Odňatie možnosti konať pred súdom odôvodnila nedostatkom riadneho odôvodnenia rozhodnutia a jeho prekvapivosťou. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Vyčítala odvolaciemu súdu aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. Navrhovala, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred najvyšším súdom na základe skoršieho dovolania tej istej žalobkyne - viď konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 7 Cdo 1/2014, 7 Cdo 79/2014, 7 Cdo 163/2014, 7 Cdo 181/2014, 7 Cdo 215/2014, 7 Cdo 223/2014, 7 Cdo 277/2014, 7 Cdo 311/2014, 7 Cdo 325/2014, 7 Cdo 351/2014, 7 Cdo 363/2014, 8 Cdo 265/2014, 3 Cdo 266/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.